

# SAO CÁC TỶ PHÚ NGA KHÔNG THAM GIA SÂN CHƠI VŨ TRỤ?

Du lịch trong không gian là một bằng chứng thể hiện sự văn minh của giới doanh nghiệp thượng lưu. Tại sao các tỷ phú Nga chưa mặn mà với sân chơi này?

Thiết bị vũ trụ thường kỳ "Saiuz" đã tiến hành hạ cánh tại vùng thảo nguyên Kazan vào thứ Tư tuần trước, ngày 21/4. Trong số thành viên phi hành đoàn có ông Charles Simonyi, công dân Mỹ, hiện là vị khách du lịch thứ 5 bay vào vũ trụ.

Mặc dù là người sáng lập ra loại hình du lịch nói trên, song Nga, với tư cách là nhà điều phối viên du lịch duy nhất trong không gian hiện nay, vẫn chưa thể củng cố vững chắc hơn vị trí của mình trên thị trường dịch vụ du lịch vũ trụ thế giới.

Tuy nhiên, điều kì lạ là trên nền tảng của những thành tựu đã đạt được, cho đến nay chính tại nước Nga vẫn chưa thể tìm ra một người thực sự có mong muốn trở thành "khách du lịch vũ trụ" (trường hợp ngoại lệ duy nhất là giám đốc tập đoàn xây dựng Mirax Group - Sergei Polonski, song ông không được phép tiến hành chuyến bay vì những nguyên nhân y tế).

Thậm chí thông báo gây nhiều chấn động của người giàu nhất nước Nga, tỷ phú Roman Abramovic về việc ông sẵn sàng trả 300 triệu USD để có thể bay vào vũ trụ, dường như cũng không làm thay đổi được tình hình. Mà ngược lại tình hình càng trở nên trầm trọng hơn.

Roman Abramovic sẵn sàng bỏ ra hàng triệu đô la cho chuyến bay thử lên mặt trăng. Đương nhiên, nếu trong vòng 5 năm tới người Mỹ không tiến hành các chuyến bay lên mặt trăng thì may ra thông báo của Roman Abramovic có thể sẽ được xem xét như một bản dự định: trong thời gian đó, như Khogia Nasregin bất tử đã nói: hoặc là con lừa sẽ chết, hoặc là...

Tỷ phú Roman Abramovic sẽ bỏ 300 triệu USD để bay vào vũ trụ? (Ảnh: VNN)

Tình hình có vẻ như còn khác thường hơn nữa nếu thống kê các con số. Theo đánh giá của báo "Tài chính", hiện nay trên toàn nước Nga có khoảng hơn 50 nhà tỉ phú. Nhưng trên thực tế không có điều gì khác thường ở đây cả.

Cư dân Nga và các nước phương Tây có những nền văn hóa khác nhau. Điển hình như – tỷ phú người Anh Richard Branson, người tài trợ cho việc thành lập các kỷ lục bay của khinh khí cầu (ông cũng đã nhiều lần tự mình tham gia vào các chuyến bay này), canô, máy bay, hiện đang hỗ trợ tài chính cho công cuộc xây dựng con tàu "Special ship Tu" dành cho du lịch quỹ đạo.

Chìa khóa để hiểu được nguyên nhân thứ 2, tại sao ở các nước phương Tây, trong số những công dân giàu có lại có nhiều người muốn trở thành du khách của những chuyến bay vào vũ trụ đến vậy, trong khi trên thực tế trong số người Nga, không thể tìm thấy tiểu sử của người nào đã từng bay vào vũ trụ với tư cách của một nhà du lịch kiểu này.

Tất cả họ đều sử dụng tài sản của mình vào lĩnh vực hoạt động tri thức cao. Hoặc là nghiên cứu phương pháp điều khiển kĩ thuật cao trong kinh doanh (Denis Tito), hoặc nghiên cứu công nghệ

thông tin, điện tử, truyền thông và điện toán (Mark Shatluort, Grigori Olsen, Anus Azari, Charles Simonyi). Mới đây Bill Gate, người sáng lập và lãnh đạo tập đoàn Microsoft cũng đã thông báo về dự định “nối gót” Charles Simonyi.

Tại Nga cũng có nhiều tình huống tương tự (sau những ngoại lệ hiếm thấy) đã được tiến hành. Trong lĩnh vực khai thác và chế biến lâm sản có ích, hoặc trong trường hợp tốt hơn – các công trường xây dựng. Trước hết các doanh nghiệp này thường chú ý vào việc thu lợi nhuận, chứ không chú ý tới vấn đề mở rộng chân trời tri thức của nhân loại.

Cuối cùng nguyên nhân thứ ba là: ở Nga có rất nhiều trường hợp thu lợi nhuận bằng con đường bất hợp pháp, nguyên nhân đơn giản là chủ nhân của những công ty này rất sợ phải công khai nguồn tài chính của mình, để tránh những lời giải thích khó chịu về nguyên nhân xuất sứ của số tiền đó trong các cuộc thanh tra thuế hay tại các phòng công tố.

Dĩ nhiên, du lịch vũ trụ, trước hết là “trò chơi” của những người giàu có. Nhưng những người có thể tự cho phép mình tham gia trò chơi này không chỉ cần có một gia tài kếch xù mà còn phải có sự ham hiểu biết và mong muốn mở rộng tầm hiểu biết của bản thân. Tại Nga, sự xuất hiện của giới doanh nghiệp thượng lưu như thế sẽ trở thành một trong những bằng chứng để chỉ ra rằng, những doanh nghiệp lớn không chỉ sẵn sàng đóng góp vào sự tăng trưởng trong các lĩnh vực khai thác mà còn đóng góp vào sự phát triển những tiềm năng kỹ thuật cao của đất nước.

Khuông Trang